

Liikluse ohtlikkus on sotsiaalne probleem, mis mõjutab kõiki liiklejaid. Eestis on liiklusohutus olnud aktuaalne ja probleemne teema juba aastakümneid. Uurimistöö probleemiks oli, et kolmandik Eestis juhtuvates liiklusõnnetustest toimub Tallinnas, mis mõjutab olulisel määral Eesti liiklusõnnetuste statistikat. Seepärast vajab Tallinn erilist tähelepanu ja kontrolli liiklusohutuse üle.

Liiklusohutuse parendamise aluseks on erinevad liiklusohutusprogrammid, kavad ning õigusaktid. Euroopa teede ohutuse parendamiseks on Euroopa Parlament ja Nõukogu koostanud direktiivi 2008/96/EÜ, mille alusel on Eesti Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium koostanud määruse Teedevõrgu ohutustamise kohta. Liiklusohutuse parendamiseks täidetakse teedevõrgu ohutustamise etappe.

Sellest tulenevalt oli bakalaureusetöö eesmärgiks kahe esimese etapi teostamine ehk inimkahjudga liiklusõnnetuste kaardistamine ning nende peamiste kontsentreerumiskohtade kindlaksmääramine Tallinnas. Töö teostamiseks kasutati kvantitatiivset meetodit. Uurimiseks vajalikud andmed saadi Politsei- ja Piirivalveametilt ning valimiks olid inimkahjudega liiklusõnnetused Tallinnas aastatel 2012-2014. Koondumiskohtade määratlemiseks valiti põhimõte, et vähemalt neli õnnetust paiknevad teineteisele lähemal kui 70 m.

Enim koondumiskohti tekkis Kesklinnas, Põhja-Tallinnas ning Mustamäel. Kesklinnas sattusid õnnetustesse peamiselt jalakäijad ning Mustamäel ja Kristiines sõidukiga liiklejad. Liiklusohulikud magistraalid Tallinnas on Sõpruse puiestee, Sõle tänav, J. Smuuli tee, Peterburi tee ning Laagna tee.